

[**Helge Larsen.**]

acceptere en helhedsløsning, hvor balancen på statsbudgettet skal være afhængig af usikre muligheder i de skattepligtige indkomster. En helhedsløsning er efter vor opfattelse ikke en helhedsløsning, hvis den indeholder risiko for, at staten øger købekraften ved at arbejde med et budget, der vil ende med underskud.

Med disse bemærkninger skal jeg på min gruppes vegne anbefale forslagene til en hurtig og velvillig behandling.

Aksel Larsen: Noget af det, der er en lille smule morsomt og karakteristisk ved forhandlingerne i dag, er for det første, at socialdemokratiets ordfører er det ærede medlem hr. Hans Rasmussen; det er vist første gang, vi har oplevet det ærede medlem som ordfører i en sag vedrørende lovfæstelse af overenskomster. For det andet at det ærede medlem hr. Erik Eriksen mærkværdigt nok ikke er ordfører for venstre, til trods for at dette er en såkaldt storpolitisk debat. Nu er der måske en naturlig forklaring på det sidste, for hvis det ærede medlem hr. Erik Eriksen skal have tid til at forhandle andetsteds med en anden person, der er fraværende, kan han naturligvis ikke godt samtidig være ordfører og følge forhandlingerne i salen. Men ellers er dette jo det, man kalder en storpolitisk debat; for en gangs skyld burde man have lov til at bruge dette udtryk, for vi behandler nok formelt 4 lovforslag, lovforslaget om forlængelse af kollektive overenskomster, lovforslaget om udbyttebegrænsning, lovforslaget om pris- og avancement og lovforslaget om bunden opsparring, men reelt behandler vi hele den økonomiske og statsfinansielle situation, og vi behandler naturligvis derfor også samtlige 12 lovforslag, regeringen har fremsat, samt de foranstaltninger, regeringen i øvrigt påtænker at gennemføre, og som statsministeren ved anden lejlighed har givet oplysninger om.

Man sammenfatter alt dette under det ene begreb helhedsløsning, der er lige ved

at blive et magisk ord; man har brugt det i meget lang tid, og hver gang nogen har spurgt den højtærede statsminister, hvad han forstår ved helhedsløsning, er han blevet svar skyldig. Men nu har han altså leveret svaret dels i form af redegørelsen, dels i form af 12 lovforslag, hvoraf vi må formodes at behandle nogle af de vigtigste i dag.

Meningen med disse 12 lovforslag, meningen med de af regeringen påtænkte foranstaltninger og meningen med helhedsløsningen er altså, at den økonomiske og statsfinansielle situation er så uhyre betænkelig, og at der må gøres noget, som retter Danmarks økonomi op, der må gøres noget, som redder Danmarks valuta, der må gøres noget, som sikrer beskæftigelsen, og noget, som bringer orden i statsfinanserne.

Jeg kunne forstå det, hvis der var nogen, der studsede over noget sådant. Det er nemlig ikke mere end godt et halvt år siden, dette blev gjort, endda for evige tider. Man forkyndte, da man lavede det såkaldte omsforlig, at nu ville vi for evige tider fremover redde gamle Danmark økonomisk og politisk, vi ville ordne valutaen, vi ville klare statsfinanserne, vi ville sikre en varig beskæftigelse, vi ville sørge for orden i økonomien. Det trådte alt sammen i kraft den 1. august 1962. Det er godt og vel et halvt år siden, og nu er vi mødtes ved den næste korsvej, og så kommer man og siger, at nu er den mere end gal igen, nu må der nye foranstaltninger til; men denne gang taler man ikke om forlig, men om helhedsløsning.

Tillad mig at minde om, hvad omsforliget indeholdt. Det indeholdt en omsætningsafgift på 9 pct. i engrosleddet, ikke på alle varer, men på de fleste varer. Det skulle give staten 900 mill. kr. og det er fuldstændig forkert, når det ærede medlem hr. Poul Møller her påstår, at disse 900 mill. kr. skulle sikre et passende overskud på statsfinanserne. Nej, de 900 mill. kr. skulle bringes til nationalbanken, og så skulle de brændes i nationalbankens kælder, eller hvor de nu har ovne til at brænde penge-